

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Warszawa, dnia 26.01. 2007 r.

BM-III-051-2600/2006/PR

BMT 0700-671/06

WYKONANO
WARSZAWA
30.01.07
45
...podpis...
Mawutko

Pan
Ryszard LEGUTKO
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W związku z nadesłanym przez Pana Marszałka oświadczeniem Pani Senator Mirosławy Nykiel, złożonym podczas 23 posiedzenia Senatu RP w dniu 14 grudnia 2006 r. dotyczącym sposobu rozpoznania przez urzędników Ministerstwa Sprawiedliwości skarg i zażaleń w aspekcie odpowiedzi udzielonej Pani Senator na interwencję z dnia 7 września 2006 r. podjętą na rzecz Państwa Alicji i Konrada Korzeniowskich, uprzejmie przedstawiam stanowisko Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego odnośnie podniesionych w oświadczeniu kwestii.

Zasady rozpoznawania skarg i wniosków kierowanych przez zainteresowanych do organów prokuratury precyzują szczegółowo przepisy działu IX rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 kwietnia 1992 r. – *Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury* (Dz. U. Nr 38, poz. 163 z 1993 r. z późn. zm.) oraz przepisy ogólne – dział VIII Kodeksu postępowania administracyjnego i rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46 z 2002 r.).

Stosownie do § 318 Regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury wpływające do prokuratury skargi i wnioski, o których mowa w art. 227 i art. 241 kpa, podlegają załatwieniu zgodnie z przepisami działu VIII kpa oraz uchwały Rady Ministrów w sprawie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków.

Skargę na czynności lub zachowanie prokuratora lub innego pracownika prokuratury rozpatruje jego przełożony, zgodnie z § 319 cytowanego regulaminu.

Natomiast pisma o charakterze procesowym dotyczące zakresu działania prokuratora w postępowaniu karnym (§ 320 regulaminu) są rozpoznane w trybie przewidzianym przepisami kodeksu postępowania karnego.

Dla oceny, czy korespondencja zainteresowanego jest skargą, decyduje, zgodnie z art. 222 kpa, treść pisma a nie jego forma zewnętrzna i dokonuje jej organ prokuratury, który jest obowiązany do właściwego rozpoznania korespondencji, tj. w trybie zgodnym z odpowiednimi przepisami procesowymi lub skargowymi.

Wśród korespondencji napływającej do poszczególnych prokuratur znajdują się również pisma określone przez petentów jako zawiadomienia o przestępstwach popełnionych przez prokuratorów lub sędziów w związku z podejmowanymi przez te osoby czynnościami procesowymi, z powodu niezadowolenia z podjętej decyzji procesowej, które w istocie są skargami.

Sposób postępowania w tego rodzaju przypadkach określa art. 118 kpk, który podobnie jak w przypadku art. 222 kpa w odniesieniu do skarg, nakazuje oceniać znaczenie prawne czynności procesowej wedle treści złożonego oświadczenia

Zgodnie z § 201¹ ust. 2 Regulaminu, pismo określone jako skarga, zażalenie bądź doniesienie a stanowiące wniosek o zbadanie w trybie nadzoru służbowego sprawy, w której uprawomocniło się postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie a taka sytuacja ma miejsce w przypadku postępowań prowadzonych z doniesień Pani Alicji Korzeniowskiej, rozpoznane jest przez prokuratora nadrzędnego nad prokuratorem, który wydał lub zatwierdził to postanowienie.

Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia przewidzianego w art. 327 § 1 kpk (tj. o podjęciu umorzonoego w sprawie postępowania) podpisuje w prokuraturze okręgowej oraz apelacyjnej kierownik tej jednostki albo jego zastępca lub naczelnik wydziału, zaś w Prokuraturze Krajowej – dyrektor lub wicedyrektor biura i zawiera ono pouczenie, że następna korespondencja w tej sprawie nie wskazująca nowych okoliczności, będzie pozostawiona bez rozpoznania.

Również w postępowaniach skargowych wielokrotnie ponawiane skargi w sprawach już wyjaśnionych w całości, nie zawierające nowych okoliczności, mogą być, stosownie do § 324 cyt. regulaminu pozostawione bez biegu, o czym powiadamia się skarżącego.

Zatem odpowiedzi udzielone Pani Senator Mirosławie Nykiel na interwencję z 7 września 2006 r. przez - Zastępcę Dyrektora Biura Ministra z dnia 3 października 2006 r. nr BM-III-051-91/06/SKW jak i przez Zastępcę Prokuratora Generalnego z dnia 17 listopada 2006 r. nr PR I Dsn 387/96/Kat, były zgodne z przedstawionymi Panu Marszałkowi na wstępie niniejszego opracowania przepisami - § 320 Regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury i art. 327 § 1 kpk.

Zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 1-12 Regulaminu organizacyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości, Pan Minister podpisuje wyłącznie dokumenty i pisma zastrzeżone do Jego podpisu.

Pozostałą korespondencję, nie zastrzeżoną, podpisują stosownie do § 12 ust. 5 – dyrektor lub zastępca dyrektora właściwego departamentu (biura) albo upoważniony przez dyrektora: naczelnik wydziału lub pracownik na samodzielny stanowisku pracy.

Zatem odpowiedź udzielona przez Zastępcę Dyrektora Biura Ministra na interwencję Pani Senator, była zgodna z regulaminem organizacyjnym Ministerstwa Sprawiedliwości, zaś stanowisko Zastępcy Prokuratora Generalnego znajduje oparcie w przepisach kpk, a w szczególności art. 327 § 1 kpk oraz *art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o prokuraturze*.

Interwencja dotyczyła skarg kierowanych kilkakrotnie na ręce Pana Ministra przez żonę Pana Konrada Korzeniowskiego – Panią Alicję Korzeniowską oraz jego i otrzymywaniem odpowiedzi od organów, których dotyczyła.

W załączonej przy interwencji skardze, zainteresowany zarzucił dodatkowo brak reakcji prokuratorów na doniesienia żony o fałszerstwie dowodu w sprawie karnej, w której została ona częściowo skazana prawomocnym wyrokiem Sądu i jako sprawców przestępstwa wskazywał imiennie prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Bielsku-Białej, którzy prowadzili postępowanie.

Należy podkreślić, iż Biuro Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej pismem z 16.11.2006 r. za nr PR I Dsn 387/96/Kat przesyłając do Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach całość materiałów skarżących, załączonych przy interwencji Pani Senator jak również nadesłaną przez nich bezpośrednio do Ministerstwa Sprawiedliwości korespondencję, zleciło zbadanie zasadności zawartych w nim zarzutów dotyczących działań prokuratorów i w zależności od jego wyniku, rozważenia celowości podjęcia w trybie art. 327 §1 kpk umorzonego prawomocnym postanowieniem Prokuratora Rejonowego w Żywcu śledztwa sygn. Ds. 2290/01/S.

Prokuratura Apelacyjna z tytułu sprawowanego nadzoru zleciła Prokuraturze Okręgowej w Bielsku-Białej wyjaśnienie wszystkich opisanych przez skarżących nieprawidłowości.

Prokurator Okręgowy w Bielsku-Białej pismem z dnia 29.12.2006 r. nr III S 051/69/06 udzielił im odpowiedzi informując, iż opisywane od kilku lat nieprawidłowości były już wielokrotnie wyjaśniane i stanowisko prokuratury nie uległo zmianie.

Podnoszone zarzuty były również rozpatrywane w postępowaniu skargowym o sygn. III S 051/8/99 i nie zostały one potwierdzone o czym skarżąca została powiadomiona pismem z 28.10.2002 r.

Niezasadne są również oskarżenia, iż w ogóle nie udzielono im odpowiedzi. Między innymi Prokuratura Okręgowa w Bielsku-Białej udzieliła Pani A. Korzeniowskiej odpowiedzi pismami z 28.03. i 20.06.2006 r., zaś Konradowi Korzeniowskiemu pismami z 27.07. i 22.11.2006 r.

Prokurator Okręgowy w Bielsku-Białej w swojej ostatniej odpowiedzi z dnia 29.12.2006 r. podtrzymał zajęte wcześniej stanowisko.

Udzielone odpowiedzi w tym i na interwencję Pani Senator z 7.09.2006 r. oraz ponowna analiza nieprawidłowości opisanych przez skarżących wskazuje, iż organy prokuratury wszystkich szczebli ich nie zbagatelizowały.

Składane doniesienia, w następstwie których w Prokuraturze Rejonowej w Bielsku-Białej oraz w Prokuraturze Rejonowej w Żywcu prowadzone były postępowania przygotowawcze, w ocenie Państwa A. i K. Korzeniowskich miały wykazać,

iż skierowanie wobec niej aktu oskarżenia a następnie warunkowe umorzenie postępowania przez Sąd, było niezasadne.

Prokuratura Rejonowa w Bielsku-Białej w dniu 13.12.1996 r. pod sygn. 1 Ds. 3372/96/Eko/S (poprz. sygn. Ds. 6196/94/JG, Ds. 194/95/JG) skierowała akt oskarżenia przeciwko Alicji Korzeniowskiej oskarżając o to, że:

- I. W dniu 5.10.1994 r. w Bielsku-Białej poprzez zatajenie w karcie rejestracyjnej bezrobotnego poszukującego pracy – faktu posiadania świadczeń emerytalnych wprowadziła w błąd pracownika Rejonowego Urzędu Pracy i wyłudziła skierowanie do pracy na stanowisku refundowanym, *tj. o czyn z art. 267 d.kk.*
- II. W okresie od października 1994 r. do grudnia 1994 r. w Mazańcowicach w województwie bielskim działając przestępstwem ciągłym, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właściciela firmy „DUO” Zbigniewa Jędrzejkę, poprzez zatajenie w ww. firmie podczas zatrudnienia na stanowisku refundowanym przez Wojewódzki Urząd Pracy w Bielsku-Białej, iż posiada uprawnienia emerytalne, doprowadzając do szkody w kwocie 1.960 zł na rzecz właściciela, *tj. o czyn z art. 205 § 1 d.kk w zw z art. 58 d.kk.*

Nakazem karnym z dnia 30.12.1996 r. sygn. III K 1450/96 Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej uznał oskarżoną winną obydwu zarzucanych jej czynów i za czyn z pkt I wymierzył jej karę grzywny w kwocie 400 zł. Natomiast za czyn z pkt II przy zastosowaniu art. 54 d.kk skazał ją na karę grzywny w kwocie 800 zł z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 1 miesiąc i 10 dni zastępczej kary pozbawienia wolności, przyjmując, iż jeden dzień kary jest równoważny grzywnie w kwocie 20 zł oraz wymierzył karę łączną grzywny w kwocie 800 zł z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 1 miesiąc i 10 dni zastępczej kary pozbawienia wolności.

Wobec sprzeciwu oskarżonej oraz prokuratora, sprawa podlegała rozpoznaniu na zasadach ogólnych (art. 506 § 3 d.kpk).

Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej wyrokiem z dnia 29.01.1999 r. sygn. III K 1450/96 uznał oskarżoną winną popełnienia czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia z art. 272 kk i skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał również oskarżoną za winną popełnienia czynu z pkt II aktu oskarżenia z tą zmianą, iż wyeliminował z opisu, że „doprowadziła do szkody w kwocie 1960 zł” i za czyn z art. 286 § 1 kk i art. 33 §2 kk skazał ją na karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka jest równoważna kwocie 10 zł oraz orzekł karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, wykonanie której warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata.

W wyniku apelacji obrońcy, Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej wyrokiem z dnia 16.05.2000 r. sygn. III 1 Ka 35/00 przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk zmienił zaskarżony wyrok przyjmując, iż czyn przypisany w pkt I stanowi występki z art. 267 d.kk i na mocy art. 27 § 1 i 2 d.kk i art. 29 § 1 d.kk postępowanie karne wobec oskarżonej warunkowo umorzył na okres próby wynoszący 1 rok oraz uniewinnił od zarzutu popełnienia przestępstwa w pkt II aktu oskarżenia. Wyrok sądu jest obecnie prawomocny.

Pani Alicja Korzeniowska nie godząc się z orzeczeniem, składała szereg doniesień przeciwko różnym osobom o sfałszowanie karty rejestracyjnej bezrobotnego.

Wszystkie zawiadomienia były przedmiotem postępowań prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową w Bielsku-Białej – ostatnia sygn. Ds. 3667/96/WM i Prokuraturę Rejonową w Żywcu - aktualnie sygn. Ds. 2290/01/S i Ds. 3687/01/S.

W doniesieniu skierowanym do ówczesnej Prokuratury Wojewódzkiej w Bielsku-Białej Alicja Korzeniowska podniosła zarzut sfałszowania przez pracownika Rejonowego Urzędu Pracy Bielsku-Białej karty rejestracyjnej bezrobotnego poszukującego pracy, poprzez zamazanie informacji zawartej w rubryce „61” i wpisanie innej treści.

Wymieniona Prokuratura przekazała zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej w Bielsku-Białej, która po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego za sygn. Ds. 4834/95/WM w dniu 31 października 1995 r. odmówiła wszczęcia postępowania przygotowawczego. Decyzję tą uchyliła w dniu 8.03.1996 r. sygn. Dsn 12/96/BB ówczesna Prokuratura Wojewódzka w Bielsku-Białej z poleceniem wszczęcia i prze-

prowadzenia dochodzenia w kierunku art. 266 § 1 d.kk., uwzględniając zażalenie Alicji Korzeniowskiej.

Prokuratura Rejonowa w Bielsku-Białej, po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego za nową sygn. Ds. 3667/96/WM w dniu 31.07.1996 r. umorzyła postępowanie w sprawie naniesienia nieprawdziwego zapisu w karcie rejestracyjnej przez urzędnika Rejonowego Urzędu Pracy w Bielsku -Białej, tj. o czyn z art. 266 § 1 d.kk.

Postanowieniem z dnia 28.10.1996 r. b. Prokuratura Wojewódzka w Bielsku-Białej za sygn. Dsn 256/96/BB utrzymała w mocy zaskarżoną przez Panią Alicję Korzeniowską decyzję Prokuratora Rejonowego, a nie Prokuratury Rejonowej w Bielsku-Białej, jak podnoszą zainteresowani.

W związku z kolejnymi zarzutami Pani Alicji Korzeniowskiej w tym zawartymi w piśmie z 17.11.1997 r. m.in. odnoszącymi się do braku reakcji Prokuratury Rejonowej w Bielsku-Białej a w szczególności prokuratorów tej prokuratury wskazanych również w interwencji Pani Senator z 7.09.2006 r. na dokonane w tejże jednostce kolejne, zdaniem A. Korzeniowskiej, fałszerstwo dokumentu - po badaniu akt w Biurze Postępowania Preparatoryjnego Prokuratury Krajowej, pismem z 20.06.1997 r. polecono b. Prokuraturze Wojewódzkiej w Bielsku-Białej przyjęcie od skarżącej w wyznaczonej prokuraturze, ustnego zawiadomienia o przestępstwie w formie określonej w art. 129 § 1 d.kpk.

Ówczesna Prokuratura Wojewódzka w Bielsku-Białej wyznaczyła do przeprowadzenia postępowania – Prokuraturę Rejonową w Żywcu.

Wyznaczenie innej prokuratury do prowadzenia postępowania miało na celu bezstronne i jednoznaczne wyjaśnienie wszystkich podnoszonych zarzutów, w tym tak poważnego, jak sfałszowanie dokumentu przez m.in. prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Bielsku-Białej.

Prokuratura Rejonowa w Żywcu, po dokonaniu czynności sprawdzających, w dniu 31.07.1997 r. pod ówczesną sygn. Ds. 1281/97 odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie sfałszowania wpisu w rubryce „61” karty rejestracyjnej bezrobotnego, tj. o czyn z art. 265 § 1 kk.

Przychylając się do argumentów Pani Alicji Korzeniowskiej zawartych w zażaleniu, b. Prokuratura Wojewódzka w Bielsku-Białej postanowieniem z 10.10.1997 r. sygn. Dsn 99/97/Ż uchyliła postanowienie Prokuratury Rejonowej i poleciła wszczęcie i przeprowadzenie dochodzenia w kierunku art. 265 § 1 d.kk.

Prokuratura Rejonowa w Żywcu zwróciła się do Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej w dyspozycji którego znajdowała się wówczas sprawa Ds. 3372/96/Eko/S Prokuratury Rejonowej w Bielsku-Białej, w której Pani A. Korzeniowska została oskarżona, o wypożyczenie z akt kwestionowanego dokumentu.

Z uwagi na postępowanie sądowe, Sąd nie wyraził zgody na bezzwłoczne jego udostępnienie i dopiero w dniu 4.12.2000 r. Prokurator Rejonowy w Żywcu uzyskał z Sądu wymieniony dokument, który został następnie przesłany do Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Głównej Policji w celu przeprowadzenia badań dotyczących ewentualnego jego sfalszowania.

O powyższym Pani Alicja Korzeniowska została poinformowana między innymi przez Biuro Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej pismem z dnia 18.12.2000 r., sygn. PR I Dsn 387/96/Kat.

Po uzyskaniu opinii biegłych w dniu 7.08.2001 r. Prokuratura Rejonowa w Żywcu pod sygn. Ds. 2290/01/S (poprz. sygn. Ds. 1281/97, i Ds. 1570/98) umorzyła śledztwo w sprawie dokonanego w okresie od 1995 do 1997 r. w Bielsku-Białej sfalszowania dokumentu w postaci karty rejestracyjnej bezrobotnego poszukującego pracy, tj. o czyn z art. 270 § 1 kk wobec stwierdzenia, iż nie zawiera on znamion czynu zabronionego.

Prokurator Okręgowy w Bielsku-Białej nie przychylił się do zażalenia pokrzywdzonej uznając, że przeprowadzone postępowanie nie dało podstaw do wszczęcia i przeprowadzenia postępowania „o ściganie prokuratorów” za dopuszczenie się fałszerstwa dowodu i 19.09.2001 r. pod sygn. Dsn. 112/01/Ż przekazał je wraz z aktami, w trybie art. 306 § 2 kpk do Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej. Tenże Sąd postanowieniem z dnia 29.11.2001 r. sygn. III Ko¹ 422/01 nie uwzględnił środka zaskarżenia pokrzywdzonej.

Sąd podkreślił, iż wprawdzie ekspertyza rzeczywiście potwierdziła, na co wskazywała pokrzywdzona, że dwie dowodowe kopie, mimo że są odwzorowaniem

tego samego dokumentu wykazują cechy różne, jednakże stwierdzenie różnic nie oznacza automatycznie, że dokonano fałszerstwa dokumentu, co wykluczyli biegli w wydanej opinii.

Sąd powołał się również na ekspertyzę z 2.07.1996 r. dokonaną w Instytucie Ekspertyz Sądowych im. Prof. J. Shena w sprawie sygn. III K 1450/96, w której ustalono, iż w obrębie całego dokumentu nie zaobserwowano żadnych śladów działań środkami chemicznymi, a tym samym nie ujawniono prób wywabiania bądź maskowania zarówno nadruków jak i zapisów.

Nadto, Prokuratura Rejonowa w Żywcu, na polecenie Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach przeprowadziła pod sygn. Ds. 3687/01/S kolejne śledztwo, z doniesienia Pani A. Korzeniowskiej w sprawie m.in. złożenia fałszywych zeznań przez Zbigniewa Jędrzejko w trakcie rozprawy przed sądem.

Po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego, w dniu 21.12.2001 r. umorzono śledztwo sygn. Ds. 3687/01/S w sprawie złożenia w dniach 9.01.1995 r., 4.08.1995 r. i 19.06.1996 r. w Bielsku-Białej fałszywych zeznań i fałszywego zawiadomienia o przestępstwie niepopaźnionym przez Zbigniewa Jędrzejko w trakcie postępowania karnego, tj. o przestępstwo z *art. 233 § 1 kk i art. 234 kk w zw z art. 11 § 2 kk* – wobec stwierdzenia przedawnienia karalności (art. 17 § 1 pkt 6 kpk).

W sprawie zaś złożenia w dniu 26.11.1997 r. fałszywych zeznań przez Zbigniewa Jędrzejko, w toku postępowania karnego prowadzonego przeciwko Alicji Korzeniowskiej, tj. o przestępstwo z art. 233 § 1 kk uznano, że czynu nie popełniono.

Prawidłowość podjętej w Prokuraturze Rejonowej w Żywcu decyzji merytorycznej była przedmiotem kontroli instancyjnej Prokuratury Okręgowej w Bielsku-Białej, która nie przychyliła się do zażalenia Pani A. Korzeniowskiej i przesłała środek odwoławczy stosownie do art. 306 § 2 kpk do Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej w celu rozpoznania.

Wymieniony Sąd postanowieniem z dnia 15.05.2002 r. sygn. III Ko¹ 81/02 zażalenia nie uwzględnił i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Obecnie wszystkie interesujące Panią Alicję Korzeniowską i jej męża postępowania są prawomocnie zakończone a dokonana analiza nie daje podstaw do ich podjęcia na nowo.

Państwo Korzeniowcy niezmiennie, od kilku lat piszą skargi podnosząc te same, uprzednio wyjaśnione już zagadnienia. Korespondencja ta stanowi wyłącznie polemikę z ustaleniami i oceną prawną dokonaną przez Prokuratury Rejonowe – w Żywcu i w Bielsku-Białej.

Interesujące śledztwo Ds. 2290/01/S Prokuratury Rejonowej w Żywcu prowadzone w 2001 r. pod sygn. 1 Ds. 1570/98 było również przedmiotem wcześniejszej interwencji Pana Posła Zbigniewa Wawaka, na którą odpowiedzi udzielił Zastępca Prokuratora Generalnego w dniu 24.04.2001 r. sygn. PR I Dsn 387/96/BB.

Ponowne badanie sprawy w następstwie interwencji Pani Senator RP Mirosławy Nykiel także nie dało podstaw do zmiany zajmowanego już wielokrotnie stanowiska, o czym Prokuratura Okręgowa w Bielsku-Białej pismem z 29.12.2006 r. sygn. III S-051/69/96 poinformowała Państwa Alicję i Konrada Korzeniowskich.

Analiza akt sygn. PR I Dsn 387/96/Kat Biura Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej przeczy twierdzeniom skarżących, iż nie zareagowano na doniesienia jak również tezie, że nadsyłane przez nich pisma były jedynie przekazywane do jednostek, których zarzuty dotyczyły.

W aktach PR I Dsn 387/96/Kat znajdują się kopie odpowiedzi udzielonych przez Dyrektora i Wicedyrektora Biura Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej w następstwie kolejnych badań akt z dnia: 21.01. i 29.01.1997 r., 7 i 21.04.1998 r., 16.03.2000 r., 28.05. i 5.07.2001 r., które podważają tezę skarżących, iż ich korespondencja nie została rozpoznawana w sposób obiektywny, przez urzędy sprawujące nadzór instancyjny.

Z tych względów odpowiedzi Pani Senator Mirosławie Nykiel na interwencję z dnia 7.09.2006 r. udzielone przez – Zastępcę Dyrektora Biura Ministra z dnia 3.10.2006 r. nr BM-III-051-91/06/SKW w części odnoszącej się do skarg Państwa Alicji i Konrada Korzeniowskich jak również przez Zastępcę Prokuratora Generalnego z dnia 17.11.2006 r. sygn. PR I Dsn 387/96/Kat w zakresie dotyczącym zarzutów procesowych, podzielam i podtrzymuję jako zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Jerzy Engelking
 ZASTĘPCA
 PROKURATORA GENERALNEGO
Jerzy Engelking